

1. בראשית פרק א

- (כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמּוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ:
(כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָרָא אֹתָם:

2. בראשית פרק ב

- (א) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדִמּוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ:
(ב) זָכָר וּנְקֵבָה בָרָאם וַיִּבְרָךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה:
(ג) וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדִמּוּתוֹ בְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת

3. בראשית פרק ט

- (א) וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ:
(ב) וּמִזֵּרְעָכֶם וַחֲתֻכֶּם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם כְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל דְּגֵי הַיָּם בִּיְדֵיכֶם נִתְּנוּ:
(ג) כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֻכְלָהּ כִּי־רָק עֲשֵׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל:
(ד) אַךְ בָּשָׂר בְּנֶפֶשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ:
(ה) וְאֵךְ אֶת דַּמְכֶם לְנֶפֶשׁ חַיִּיכֶם אֲדָרְשׁ מִיַּד כָּל חַיָּה אֲדָרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֲדָרְשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם:
(ו) שִׁפְךָ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם:
(ז) וְאֹתָם פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָּהּ:

4. במדבר פרק יד

- (ז) וַיֹּאמְרוּ אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד:
(ח) אִם חָפֵץ בָּנוּ יִדְּוּ וְהִבִּיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיַּתְּנָהּ לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר הוּא זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:
(ט) אַךְ בִּידְדוֹ אֶל תִּמְרְדוּ וְאֹתָם אֶל תִּירְאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם סָר צֶלֶם מַעֲלִיָּהֶם וַיִּדְּדוּ אֹתָנוּ אֶל תִּירָאֵם:

5. במדבר פרק לג

- (נב) וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת כָּל יִשְׂבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבְדֶּתֶם אֶת כָּל מִשְׁכֵּיתֶם וְאֶת כָּל צִלְמֵי מַסַּכְתֶּם תִּאֲבְדוּ וְאֶת כָּל בְּמוֹתֶם תִּשְׁמִידוּ:
(נג) וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּתֶם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ:

6. שמואל א פרק ו

- (א) וַיְהִי אַרְוֶן יִדְּדוֹ בַשָּׂדֶה פְּלִשְׁתִּים שְׂבָעָה חֳדָשִׁים:
(ב) וַיִּקְרָא פְּלִשְׁתִּים לַפְּהִינִים וְלַקְסָמִים לֵאמֹר מַה נַּעֲשֶׂה לְאַרְוֶן יִדְּדוֹ הוֹדַעְנוּ בָּמָה נִשְׁלַחְנוּ לְמָקוֹמוֹ:
(ג) וַיֹּאמְרוּ אִם מִשְׁלָחִים אֶת אַרְוֶן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל תִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ רִיקָם כִּי הָשִׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אֲשֶׁם אִז תִּרְפְּאוּ וְנוֹדַע לָכֶם לָמָּה לֹא תִסּוּר יִדּוֹ מִכֶּם:
(ד) וַיֹּאמְרוּ מַה הָאֲשֶׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפָּר סָרְגֵי פְּלִשְׁתִּים חֲמֵשָׁה עָפְלִי \ {טח'ר'} זָהָב וְחֲמִשָּׁה עֶבְרִי זָהָב כִּי מִגֶּפֶה אַחַת לְכֶלֶם וְלִסְרַגִּיכֶם:
(ה) וְעֲשִׂיתֶם צִלְמֵי עָפְלִיכֶם \ {טח'ר'כֶם} וְצִלְמֵי עֶבְרִיכֶם הַמִּשְׁחִיתִם אֶת הָאָרֶץ וְנִתְּתָם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד אוֹלֵי יָקָל אֶת יָדוֹ מַעֲלִיכֶם וּמַעַל אֶל הֵיכֶם וּמַעַל אֶרְצְכֶם:
(ו) וְלָמָּה תִכְבְּדוּ אֶת לִבְכֶּכֶם כְּאֲשֶׁר כְּבָדוּ מִצְרַיִם וּפְרַעֲזָה אֶת לִבָּם הִלּוּא כְּאֲשֶׁר הִתְעַלֵּל בָּהֶם וַיִּשְׁלַחוּם וַיִּלְכוּ:
(ז) וְעַתָּה קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֻלָּה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁמֵי פְרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֵיהֶם עַל נְאֻסְרֹתָם אֶת הַפְּרוֹת בְּעֲגֻלָּה וְהִשְׁיִבְתֶּם בְּגִיָּהֶם מֵאֲחֵרֵיהֶם הַבִּיָּתָה:
(ח) וְלִקְחֻתֶּם אֶת אַרְוֶן יִדְּדוֹ וְנִתְּתָם אוֹתוֹ אֶל הָעֲגֻלָּה וְאֶת כָּלִי הַזֶּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתְתֶּם לוֹ אֲשֶׁם תִּשְׁיָמוּ בְּאֶרְצוֹ מִצְדוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אוֹתוֹ וְהִלֵּךְ:
(ט) וַיֹּאֲרִיתֶם אִם דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שְׁמֵשׁ הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת הַרְעָזָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם לֹא וַיִּדְּעֵנוּ כִּי לֹא יִדּוֹ נִגְעָה בָנוּ מִקְרָה הוּא הָיָה לָנוּ:
(י) וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁמֵי פְרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בְּעֲגֻלָּה וְאֶת בְּגִיָּהֶם כָּלוּ בְּבֵית:
(יא) וַיִּשְׁמּוּ אֶת אַרְוֶן יִדְּדוֹ אֶל הָעֲגֻלָּה וְאֶת הָאֶרְצוֹ וְאֶת עֶבְרִי הַזֶּהָב וְאֶת צִלְמֵי טַחְרֵיהֶם:
וַיִּשְׂרְנָה הַפְּרוֹת בְּדֶרֶךְ עַל דֶּרֶךְ בֵּית שְׁמֵשׁ מִמְּסָלָה אַחַת הִלְכוּ הֵלֶךְ וְגָעוּ וְלֹא סָרוּ יָמִין וּשְׁמָאוֹל וְסָרְגֵי פְּלִשְׁתִּים הִלְכִּים אַחֲרֵיהֶם עַד גְּבוּל בֵּית שְׁמֵשׁ:

7. מלכים ב פרק יא

- (יז) וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת הַבְּרִית בֵּין יִדְּדוֹ וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לָעָם לִידְדוֹ וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם:
(יח) וַיָּבִיאוּ כָל עַם הָאָרֶץ בֵּית הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ אֶת מִזְבְּחוֹתָיו \ {מִזְבְּחוֹתָיו} וְאֶת צִלְמֵי שִׁבְרוּ הֵיטֵב וְאֶת מִתֵּן כִּהֵן הַבַּעַל הִרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשֶׂם כִּהֵן פְּקֻדֹת עַל בֵּית יִדְּדוֹ

8. ישעיה פרק ט

- (א) הָעָם הַהִלְכִים בַּחֲשָׁךְ כְּאוֹר גְּדוֹל יִשְׂבִי בָאָרֶץ צִלְמוֹת אוֹר נָגַה עֲלֵיהֶם

9. יחזקאל פרק ז

(כ) וצבי צדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוצייהם עשו בו על כן נתתיו להם לגדה

10. יחזקאל פרק טז

(יז) נתקחי כלי תפארתך מזקבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני כם :
(יח) נתקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לך {נתת} לפניהם :

11. יחזקאל פרק כג

(יד) ותוסף אל תנוותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים {כשדים} חקקים בפשר

12. עמוס פרק ה

(כה) הזכחים ומנחה הגשמים לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל :
(כו) ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אל היכם אשר עשיתם לכם :
(כז) והגלית אתכם מהלאה לדמשק אמר ידוד אליהי צבאות שמו :

13. תהילים פרק כג

(ד) גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני

14. תהילים פרק לט

(ה) הודיעני ידוד קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני :
(ו) הנה טפחות נתתה ימי וחדלי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה :
(ז) אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם :
(ח) ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא :

15. תהילים פרק עג

(ג) כי קנאתי בהוללים שלום רשעים ארעה :

.....
(יב) הנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל :
(יג) אך ריק זכיתי לבכי וארחץ בנקיון כפי :
(יד) ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים :
(טו) אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי :
(טז) ואחשבה לדעת זאת עמל היא {הוא} בעיני :
(יז) עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריהם :
(יח) אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות :
(יט) איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות :
(כ) פחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבזה :

16. דניאל פרק ב

(לא) אנתה {אנת} מלכא חזה חזית נאלו צלם חד שגיא צלמא דפן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורונה דחיל :
(לב) הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודכעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש :
(לג) שקוהי די פרזל בגלוהי מנהון {מנהין} די פרזל ומנהון {ומנהין} די חסף :
(לד) חזה חזית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על בגלוהי די פרזלא וחסףא והדקת המון :

17. דניאל פרק ג

(א) גבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל :
(ב) וגבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחנתא אדרגזרניא גדברניא דתברניא תפתניא וכל שלטני מדינתא למתא לחנפת צלמא די חקים גבוכדנצר מלכא :

18. דברי הימים ב פרק כג

(יז) ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות